

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonaë, 1673

Dubium 23. An professus ad chorum sed sacris non initiatus, teneatur ad
Horas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

habere, in omnibus, & per omnia, perinde
 in prædictis literis vos expresse excepti fuisse.
 in auctoritate Apostolica, præsentium tenore
 scripturæ. Vides igitur quia quando Pa-
 derogatur exemptis, & eorum exemp-
 tione vel privilegiis, semper intelligitur
 excepta Congregat. Cassinensis, quam
 hoc non dicatur. Nimirum propter pa-
 ticulari, & singulares derogatoriarum de-
 rogatorias illi additas ab Eugenio, & cō-
 tinuas deinde à Leone X. Paulo III. ac
 Pontificibus, de quibus informatus
 Gregorius VII. (ut ipse ait in supra-
 dicta Bella) responsum suprarelatum de-
 ruitur. Et quod in hac materia mihi videtur
 momenti, non tantum quia
 ultimo Pontif. datum, sed quia datum
 pacto, seu censu, & conventio-
 ndatur, de qua loquimur, & sic non ex gra-
 derogatur, sui iustitia, & secundum naturalem
 e pacto, quæntiam ejusdem pacti. Quod cum
 & accipi-
 eritatem
 n. VII.
 expediat
 iudicium
 Nicolæ
 rentino
 Regula
 Respond. Cardinales fundasse suum
 Monachum, non super confirmatione
 pacti, sed super ipsius natura, quæ exigit
 libertatem, & ut stetur concordatis, li-
 ter enim obligatio pacti, & conventio-
 nis non transeat ad Successo-
 rem, sed tamen quando pactum initur
 tunc, & super negotio ipsam respi-
 citur, nam quia sedes non moritur, ideo
 tempore manet ei affixa obligatio servan-
 di conventionis, & sic quia pactum de
 derogatur, loquimur, fuit iustum non cum Epif-
 copo, sed cum sede Episcopali, non à Mo-

nachis, sed à Monasterio, ideo semper
 viget, & vigeat ejus obligatio, etiam
 seclusa omni confirmatione, idemque
 dico per proportionem de pacto Eugeni-
 ano, quod fuit iustum non inter ipsum, &
 Monachos Cassinenses, sed inter sedem
 Apostol. & Congregationem Cassinen-
 sem. Et ita esse patet ex pacto Leon. X.
 cum Francisco primo de quo supra.

Dices extrare constitutiones Cardina-
 lium, & Romanorum Pontif. per quas
 derogatur in quibusdam casibus exemp-
 tioni Regularium, & privilegiis quibus-
 vis, etiam pacto, vel juramento firmatis.

Resp. quòd quidquid sit de potestate
 Papa ad revocanda sua pacta (quam
 agrè admodum admittunt qui possunt
 resistere, ut Principes) Id saltem non po-
 test negari quod ad ejusmodi revocatio-
 nes (clave non errante) faciendas, re-
 quiruntur multa, ex omni parte, quæ non
 intervenerunt in constitutionibus Pon-
 tificiis, quæ ad hoc obtrudi possent, unde
 & in dub. 7. dixi posse probabiliter susti-
 neri, nullas earum habere sufficientem
 vim derogativam, ad abroganda pri-
 vilegia Regularium. Quantum verò
 ad constitutiones Cardinalium, idem
 dixi ibid. de ipsis.

D U B. XXIII.

An Religiosus professus ad Chorum, sed sacris
 nondum initiatus, teneatur ad Horas?

Ad c. 12. sect. 3. nu. 7. & 8.

S U M M A R I U M.

- 1 Decet maxime Religiosos quosque Horas recitare.
  - 2 Principium autem ex quo ad eas obligantur, est quod sint professi ad Chorum.
  - 3 Obligari verò sub mortali tenent aliqui Auctores, quorum rationes deducuntur, & seq.
  - 11 Opinio contraria verior.
- Qui semel, aut iterum Horas omisit, non peccat mortaliter ibid.

REGIA
 LARVNT
 ET
 ENTARIA
 REGILAS
 LLARLA
 POLICE
 III

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

- 12 Obligationes non inducuntur, nisi secundum quod invenitur in iure.
- 14 In iure obligatio Horarum imponitur solum existentibus in sacris Religiosis non. Vel solum Communitati 13. 20.
- 16 Ordines Religiosi non sunt instituti precise ad orandum.
- 17 Monachus non est beneficium.
- 18 Deputatio ad Chorum non obligat Monachum ad Horas, sed eum distinguit à fratribus laicis.
- 21 Regule Religiosorum, obligant eos ad Horas, eo modo, ac ad alias observantias, & non sub maiori peccato.
- 23 Regula habet vim legis, & iuris com. in quolibet Ordine.
- 24 Consuetudo non obligat sub alio peccato, quam intenderunt illi, à quibus fuit introducta.
- 25 Et illa de Horis dicendis non fuit introducta sub mortali.
- 26 Gravis materia potest obligare solum sub veniali.
- 28 Scrupuli facti à Prælati isto tempore sunt suspecti.

Quærens hic an Religiosi teneantur ad Horas, suppono prius me loqui de ea obligatione, quæ peccatum mortale inducat. Nam quod deceat Religiosos persolvere Horas Canonicas, quod sit consultum, quod suadendum, quod præ multis aliis operibus piis, meritorium, & Deo gratum, hoc totum tanquam certum, in dubium non revoco. Suppono secundò, quod cum quæstio procedat generaliter de omnibus Ordinibus, Religiosis, ego etiam hic loquor generaliter, & in communi de principio quod in communi in omnibus invenitur, nempe de deputatione ad Chorum, seclusis privatis cuiusque Ordinis vel Congregationis statutis, & quæro, an ex hoc ipso præcise quod aliquis per Professionem deputatur ad Chorum, obligetur sub mortali ad Horas? etiam si sacris non sit Ordinibus initiatus.

Affirmant autem communiter Canonistæ in cap. 1. de cel. miss. Afor. 1. p. 1. lib. 10. cap. 6. Marchin. de sac. ord. m. 2. p. 6. cap. 12. diff. 1. Et plures alii in quibus citandi, qui tamen non eodem omnes, sed ex diversis capitulis hanc obligationem astruunt.

Primum caput sumitur ex iure dicitur Nam olim Levitæ & Sacerdotes qui fortis Domini, & cultui templi defuerunt à Davide præfecti psalmi hymnis in eodem templo canendis, & autem in lege nova Regulares, & si successerint Levitis, consequenter dicamus eos successisse in munere, & ita nonnulli apud Marchin. citat.

Secundum. Sumitur ex fine institutionis Religiosi, quia ideo Ordines Religiosi sunt fundati, ut orent, non tantum se, sed etiam pro aliis, & universæ ecclesia. ita S. Antonin. 3. p. tit. 13. c. 1. Tertium. Ducitur ex hoc quod Religiosi vivunt de elemosynis, & bonis ecclesiæ ad cultum divinum, unde monachis dicitur beneficium interpretativè à in Clem. dispendiosam. de iudic. Unde beneficiati obligantur ad Horas vivunt de bonis Ecclesiæ, & Patriarchæ Christi, ita & Religiosi Palud. in quest. 5. artic. 1. & Fab incarnat. in p. 1. tractat. 3.

Quartum. Fundatur in Professione hoc ipso quod per Professionem deputatur ad Chorum, statim oritur confluit in eo obligatio satisfaciendi choro, & Horas chorales persolvere Navarr. de peccat. cler. cap. 26. Perez in reg. Sancti Bened. cap. 19. concl. 2.

Quintum. Sumitur ex ipso iure positivo & sacris canonibus, in quibus hoc nobis imponitur. ita Arag. 2. 2. q. 1. c. 1.

...Fundatur in consuetudine in-
...Graph. lib. 2. decis. cap. 50. & lib.
...Navar. de orat. c. 7. & 21. Bonacin.
...can. d. 1. quest. 2. p. 2. Valent. de
...d. 6. quest. 2. p. 10. Tolet. in sum. lib. 2.
...alijs. Ex his autem omnibus oriri
...mortalis, probatur ex doct-
...communi, quam inter alios tradit
...1. 2. 10. 2. d. 158. Ubi dicit, non
...materiam gravem obligare sub le-
...tato tantum, Horas autem Cano-
...de se materiam gravem, nemo
...dubitet. Et ita omnes in omnibus
...interpretantur, & instruunt,
...suis junioribus, eos obligari.
...tamen tenent aliqui non
...notae Theologi, ut Lairuel in
...specul. 58. de Pramonstratenli-
...Pramonstratenlis Abbas de Be-
...Caram. in reg. S. Bened. n. 1343.
...Benedictinus. De Dominica-
...Castro de omnib. Regul. in uni-
...Ball. in Clem. Religiosi. de Decim. a.
...nemo. & c. si Monachus. 16. quest. 1.
...in Consil. Regul. Et ex ipso Diana.
...Aulon. infractuandi. Nec dissen-
...Valent. d. 6. de orat. q. 2. p. 10.
...dicat verius esse, quod juniores
...ad hoc onus tenentur, ego in-
...quod cum non detur compa-
...positivo, saltem verum esse,
...non. Quod probabile putat Sa. v.
...1. Unde Aragon. 2. 2. q. 88. a. 11.
...Bonart de Hor. can. lib. 2. cap. 3.
...Religiosum non peccare mor-
...qui semel, iterum, vel tertio Ho-
...meret. Ratio fundamentalis est,
...obligationes (tanquam odiosae) no-
...nisi quatenus invenitur in
...sicut servitutes & onera
...nisi quantum de eis
...C. de servit. & aqua. Bald.
...Rolland, lib. 3. conf. 32. De-

cium. conf. 269. Atqui ex nullo capite do-
cetur sufficienter de obligatione Horarū
pro junioribus Professis, ergo &c. Pro-
batur autē minor ex refutatione omniū,
quā in superioribus fuerunt allegata.
Nam quod attinet ad primum, Resp. 13
quod etiam si daretur præceptum de lau-
dando Deo per Psalmodium & impositū
clero in communi, non tamen sequitur
teneri ei satisfacere omnes, qui quovis
modo in clero computantur, sed tantum
hos, qui ab Ecclesia ad hoc deputantur,
nempe eos, qui sunt in sacris, & ita esse 14
patet, quia in iure illis imponitur hoc
munus, in c. Eleuther. d. 91. c. Præsbyter eod.
c. si quis Præsbyter. d. 92. c. 1. de cel. Miss. & c.
2. de cohab. cler. & mul. De Religios. autē
ubiq; summū silentium, ergo signum est 15
eos, quā tales ad hoc non teneri, & omnē
obligationem satisfaciendi præcepto di-
vino (si quod est tale) fuisse transfusa
in eos, qui sunt in sacris.
Ad secundum Resp. negando supposi- 16
tum, quod Ordines religiosi sint institu-
ti ad orandum præcisè.
Ad tertium Resp. Quod licet Religiosi 17
vivant ex Eleemosynis, & bonis Deo ob-
latis, non tamen sequitur eos teneri ad
Horas, quia non dantur eis Eleemosyna,
nec Monasteria aedificantur in hunc finē,
ut norat Caiet. v. Hora, sed promissione
peccatorum, pro exercenda charitate, &
ut Religiosi alijs operibus pijs simul, ut
isti vacent, unde negatur assumptū, quod
Status religios. sit status beneficium in-
terpretativum, cum potius debeat dici fi-
liatio seu adoptio, per quam Religiosus
reputatur acquirere jus ad bona Mona-
sterij, seu ut de bonis eius sustentetur, si-
cut filius debet sustentari de bonis pater-
nis, non autem per recitationem Horar.
Ad quartum. Ex hoc, quod aliquis de- 18
putetur per Professionem ad Chorum,
P p nihil

REGIA
CLARUM
ET
SANTARUM
REGULAS
ELLARUM
TOLICE
III

- nihil inferri posse, nisi distinctionē fratrum Laicorum & Clericorum, quæ jam dudum cepta est inter Religiosos, nempe hos, qui dicuntur Clerici, esse destinatos ad suscipiendos & exercendos Ordines clericales, hos qui dicuntur Laici deputari ad munera vitæ activæ, & quia illi soli Chorum frequentant (istis exclusis) ideo dicuntur Professi ad Chorum, sed inde nõ
- 19 sufficienter infertur pro ipsis obligatio recitandi Horas, vel si aliquid est concedendum Auctoribus hujus opinionis, dicemus, Professos ad Chorum habere in communi obligationem satisfaciendi Officijs divinis in Choro, juxta *cap. cum creatura. de cel. Miss.* non tamen recitandi privatim Officium. Et ita distinguit Bordon. *in cons. Regul.*
- 20 Ad quintum Resp. nullum canonem inveniri, qui imponat onus Horarum simpliciter Professis, & non existentibus in facris, quantum verò ad eos, qui per sensus deflexionem allegantur, potest ex his inferri fortè obligatio persolvendi Officij publicè in Choro, quæ obligatio ut sic respicit Conventum in comuni seu corpus communitatis, non autem personas ejus privatas.
- 21 Quòd si allegantur Regula Ordinum, Resp. quemlibet Religiosum teneri quidem ad Horas, jure Regulae sui Ordinis, verum non aliter, neque sub alio peccato, quàm ad alias observantias ejusdem Regulae, & sic quia in multis Ordinibus v. g. S. Bened. & Dominici, putantur Regulae & constitutiones non obligare sub mortali, sic neque recitatio Horarum.
- 22 Addit Caram. *in Reg. S. Bened. n. 1343.* Quòd neque virtute ipsius quisquam in ejus Ordine obligatur ad Horas, nisi speciali præcepto suus Abbas hoc onus ei imponat, quia inquit Regula S. Bened. non est præcepta quoad ullam partem, sed solum præceptibilis, unde quædam aliqua ejus pars à Pralato non præcipitur, manent Religiosi ab ea libera peccant si non serviant, sed certe ad idamentum, sic & opinio Caram. mihi placet, lex enim semper loquitur in modo proced. *in caus. Reg. 6. 7. unde in Theol. 24. lesuit. tract. 6. c. 3. opinio* rat, Regulam non minus esse præceptam quàm vocè ipsam Superioris, & licet cessio, ut debet, quòd Regula S. Bened. præcipit omnibus ejus Ordinem habentibus recitationem Horarum, nihil operatur novo præcepto Pralati, quamvis utitur in superioribus, hæc obligatio maior, quàm aliarum observantiarum Regulae ejusdem.
- Ad sextum. De consuetudine, Religiosi non posse negari, verum ut bene dicitur *in act. 2. dub. Reg. 7. ref. 8.* non omnis consuetudo obligat sub mortali, sed ea tantum quæ inducta est cum intentione obligandi, quia consuetudo imitatur legem, lex autem non obligat nisi secundum intentionem Legislatoris. An autem consuetudo recitandi Horas sit sic inducta sub obligatione mortalis inter Religiosos. Fum. *in Armil. v. Hora can.* Auson. *in sum. Dian. eod. v. n. 12.* Et ibi citat Caiet. Medin. & Villalob. alii dubitare, nec refert, quòd videtur materia gravis, & quòd dictum est doctrina Vasch. nã contraria opinio materia gravis possit obligare sub mortali tantum, est magis communis, magis recepta, quam sequuntur Suar. *l. 3. d. c. 27. Salas. d. 6. sect. 7. Sanch. in sum. d. 1. c. 1. de matr. d. 9. Clav. Reg. l. 3. c. 7. & l. 1. de matr. d. 9. Clav. Reg. l. 3. c. 7. v. præceptū. q. 3 & Navar. in man. c. 24. Neque*

Neque etiam refert, quod Praelati Regularium faciant de hoc scrupulum suis pariter, & ita dicant ipsis, quod sub tali teneantur ad Horas, non enim tenebuntur; & si aliqui Praelati ita dicant, non desunt qui aliter. Imò in his temporibus ferreis, quibus Praelati pro parte non regunt sua Monasteria, per rationes politicas prevalente facta carnalis contra Spiritum Dei, & Regulae, ego puto meritò posse dubitari, super qua aliquis Superior facit scrupulum juniori fratri, nisi evidentium rationibus dictum suum confirmet, quae quod ego hinc taceo multa relicta in opinione peritorum censura.

D U B. XXIV.

Quae in Tridentino privilegia, quae concedunt Regularibus tempore Interdicti?

Ad Cap. 14. sect. 3. S U M M A R I U M.

Interdictum servari censuras ab Ordinariis locorum possunt.

Interdictum hoc putant aliqui revocari privilegio, sed contrarium est tenendum & 3.

Interdictum illud Trident. non habet Clausulas derogat. insufficientes.

Interdictum censetur servari quando recipitur, nisi certis diebus suspendatur.

Interdictum declarationis Cardinalium.

Trident. sess. 25. cap. 12. de Regul. sic loquitur: Censuras & Interdicta, nequaquam remanent, sed etiam ab Ordinariis in suis Ecclesiis publicentur atque serventur.

Interdictum autem Regulares varia privilegia habent materia, de quibus nunc quaeritur.

Interdictum hoc per illud decretum abrogatum, & respondet affirmativè Navar. in

cap. 27. n. 190. Et cons. 7. de priv. Cui sub-

scribit Garc. p. 3. de benef. c. 2. & p. 5. c. 8. ubi

interdicta esse declaratum à S. Card. Congr.

Sed contrarium tenent Sayr. *l. b. 5. de cens. c. 13.* Henric. *l. b. 13. cap. 48.* Peyrin. *to. 1. in exposit. Bullae 2. Sixti IV.* Joan. dela Cruz. *de stat. Rel. l. b. 2. cap. 7. dub. 2. concl. 2.* Roder. *to. 2. q. Reg. 112. n. 1.* Capuccin. *in add. ad Casar. v. interdictum 3. n. 3.* Medina & alij. Ratio est. Tum quia in decreto relato nulla sunt Clausulae non obstantiarum, quae tamen ab omnibus dicuntur necessariae, ad hoc ut Tridentini decreta habeant efficaciam derogandi privilegij. Tum quia Trident. aliud non quaerit, nisi ut interdictum positum ab Episcopo servetur, satisfactum autem sufficienter huic intentioni quando recipitur, quamvis secundum privilegia suspendatur in certis diebus aut certae personae ad Divina admittantur.

Quod verò attinet ad declarationem Cardinalium, quam allegat Garcias, facit pro hac opinione, quia Cardinales non censuerunt omnia omnino privilegia tolli per decretum, de quo loquimur, sed ea tantum, quae fuerunt obtenta ante Trident. manentibus ei posthumis in suo vigore, unde quia post ipsum Trident. Pius IV. alijque Pontifices, confirmaverunt privilegia, quae omnia, (etiam prius extincta) per hanc confirmationem revixerunt, innovata sunt, & de novo concessa, ideo possunt dici omnia Tridentino posthuma, atque ideo secundum praedictam declarationem non esse à Tridentino abrogata aut si fuerunt, esse restituta, & usum de praesenti licitum.

D U B. XXV.

Quae sint requisita ad Sacrificium Missae rite celebrandum?

Ad Cap. 17. §. 2. sect. 3.

S U M M A R I U M.

1 Ad Missae Sacrificium requiruntur sacra vestes.

2 Quae, quot & ex qua Materia. 6. & 7.

REGIA
 CLARUM
 ET
 BENTARIA
 REGILAS
 LLARLES
 TOLICE
 III
 8